

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **I. A. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 3. 2013, č. j. 41 A 11/2013 - 7,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 25. 3. 2013, č. j. 41 A 11/2013 - 7, odmítl podání žalobkyně ze dne 6. 2. 2013 pro neodstranění jeho vad, které směřovalo proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2012, č. j. 2012/82619-421.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, ve které poukázala na nedostatek náležitostí rozhodnutí krajského soudu.

Kasační stížnost je podána opožděně. Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovatelce doručeno podle § 50 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vhozením do domovní schránky dne 5. 4. 2013, jak vyplývá z doručky založené na č. l. 7 spisu krajského soudu.

Podle § 106 odst. 2 věty první a třetí s. ř. s., *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Napadené rozhodnutí obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, ve kterém je v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s., správně uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení, a to k Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.*

Podle § 40 odst. 2 s. ř. s., *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.*

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovatelce doručeno v pátek dne 5. 4. 2013. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v sobotu dne 6. 4. 2013 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pátek dne 19. 4. 2013 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

Podle § 40 odst. 4 s. ř. s., *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 19. 4. 2013 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu Nejvyššího správního soudu (č. l. 2) však vyplývá, že kasační stížnost byla podána osobně u Krajského soudu v Brně až dne 23. 4. 2013, tedy opožděně; zmeškání lhůty přitom nelze prominout.

Nejvyšší správní soud v souladu s § 37 odst. 2 s. ř. s. nepřihlížel k elektronickému podání stěžovatelky doručenému krajskému soudu dne 19. 4. 2013, neboť toto podání neobsahovalo elektronický podpis podle zvláštního zákona a nebylo do tří dnů, tj. do 22. 4. 2013, potvrzeno písemným podáním shodného obsahu, ani nebyl předložen jeho originál.

S ohledem na tyto skutečnosti Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 3. 2013, č. j. 41 A 11/2013 - 7, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. května 2013

JUDr. Jíří Palla
předseda senátu